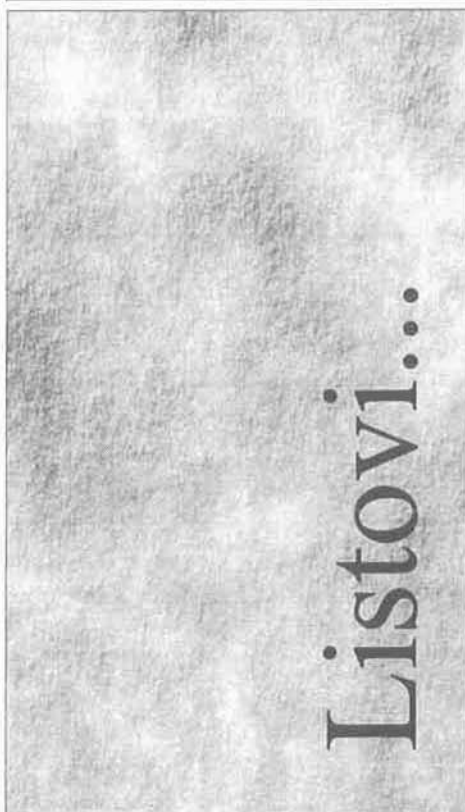

Listovi gračaničkog kalendara

(Od 15.11.1997. do 15.5.1998. godine)

5.12.1997.

Otvoren interni stacionar u gračaničkom Domu zdravlja

Riječ je o još jednom uspjehu ove zdravstvene ustanove u kojoj se, nakon otvaranja hirurškog odjeljenja, odjeljenja mikrobiologije i još nekih službi, te sanacije i uređenja ratom oštećenih objekata (centralno grijanje, krov, fasade i dr.) stvaraju ozbiljni uslovi za njeno prerastanje u opću bolnicu, koja bi pružala viši nivo zdravstvene zaštite ne samo za stanovništvo gračaničke već i susjednih opština.

Kada će se to i ostvariti, ne zavisi samo od Doma zdravlja.

8.12.1997.

...Da ti kažem preko satelita..

Nakon ugradnje odgovarajuće opreme (bazna stanica i antenski stub) i Gračanlije, napokon, ulaze u svijet mobilne telefonije. To što su među posljednjim, u odnosu na okolne gradove, dobili tu "magičnu" spravicu, PTT zvaničnici opravdali su kao i uvijek višom silom, "zapetljali se", valjda, talasi...

Već su prodali 60 brojeva i nisu nezadovoljni interesovanjem građana "za mobitel". Nisu ograničili ni broj pretplatnih priključaka. Za pravna lica uvođenje mobitela košta 660, a za fiz-

"Listao"
Omer HAMZIĆ

ička 385 DM. Mjesečna tarifa iznosi 25 DM, što je, kažu, umjereno "kontinentalna" cijena.

Za poslovne ljude ova "sprava" je sastavni dio menadžerskog MTS. Za mnoge, samo stvar čaršijskog prestiža.

9.12.1997.

Higijenski neispravno 20% životnih namirnica u prometu

Ova informacija sanitarnog inspektora Ismeta Mujačića koju je saopštio nakon izvršene kontrole po gračaničkim prodavnicama, iako ne predstavlja neku naročitu novost, ovoga puta ipak je izazvala opravdano reagovanje građana koji od nadležnih s pravom očekuju da ih zaštite od drskih "trovača".

Oglasio se i Kabinet opštinskog načelnika Muhameda Ibrahimovića, koji je zatražio efikasnije angažovanje nadležnih kantonalnih inspektora i drugih "kojih se to tiče".

U očekivanju da ih inspektori zaštite, potrošačima ostaje da se tješe - nije prvi put.

Uostalom, ovom narodu dešavale su se i gore stvari...

9.12.1997.

Muhadžiri čekaju povratak kući ili...

Prema zvaničnoj opštinskoj statistici, u dva kolektivna centra (Doborovci, Dom na Gaju u Gračanici) i po privatnim kućama na području ove opštine smješteno je blizu 7.500 muhadžira. Povelik je to spisak prognanih i unesrećenih, ogorčenih i razočaranih, bespomoćnih i iščašenih -

koji sve više gube nadu u povratak i sve manje vjeruju praznoj postdejtonskoj retorici, praznim obećanjima i pozivima na strpljenje i sabur...

Više od dvije godine prošle su od završetka rata, a još uvijek niko pouzdano ne zna kada će se i da li će se ti ljudi vratiti svojim kućama.

Opštinski sekretarijat za prognana i izbjegla lica čini ono što može, a može malo naspram onoga što je tim nesretnim ljudima potrebno.

Jer za njih rat još uvijek nije završen... osim za one koji kreću "preko bare" - u Ameriku, Kanadu, Australiju, kojih je sve više.

15.12.1997.

Galib Avdić - predsjedavajući općinskog vijeća

Nakon neuobičajeno dugog "natézanja" oko podjele opštinskog "izbornog kolača" unutar Koalicije za cjelovitu Bosnu i Hercegovinu, za predsjedavajućeg Opštinskog vijeća Gračanica izabran je Galib Avdić, sa liste SDA. Tako je ovdašnja Stranka za BiH kao članica Koalicije, tražeći "veće parče vlasti", definitivno ostala i bez onog što joj se nudilo, to jest kratkih rukava.

Pored izbora predsjedavajućeg, vijećnici su prihvatili dosta ambiciozan Program rada novog (starog) opštinskog načelnika Muhameda Ibrahimovića i njegove renovirane ekipe (kabineta) za naredne dvije godine.

16.12.1997.

"Inter-film - Gračanica 97" - sa Kusturicom...!

Riječ je o zanimljivom projektu Bosanskog kulturnog centra u Gračanici koji je ova "kuća kulture" organizovala u sklopu programa obilježavanja pedesete godišnjice gračaničkog kina. Prikazana su četiri filma iz Bosne i Hercegovine, četiri iz SR Jugoslavije i po jedan iz Hrvatske i Slovenije. Posebnu pozornost tokom ove manifestacije izazvao je kontroverzni film još kontroverznijeg reditelja Emira Kusturice "Andergraund - podzemlje", koji se po prvi puta mogao odgledati na nekoj javnoj predstavi, bar što se tiče Federacije BiH. Nakon javnog prikazivanja filma, organizator je upriličio Okrugli sto na temu "Andergraund - umjetnost i politika" na kojem su, između ostalih, uzeli učešća i neki filmski kritičari i distributeri iz Beograda i Banja Luke.

Iako se o Kusturici i njegovom filmu "Andergraund" govorilo otvoreno i kritički, ipak se ni ovoga puta nije moglo čuti ništa naročito novo. Svi su se složili, uključujući i musafire iz entiteta i iz Srbije, da je "Andergraund" do sada najlošiji film Emira Kusturice, koji je svoj neosporni talenat stavio u funkciju jedne propale politike s kojom je propao i kao čovjek i kao umjetnik.

Bez obzira što ova manifestacija, ne znamo iz kojih razloga, nije adekvatno praćena u domaćim medijima, niti je izazvala očekivano interesovanje gračaničke filmske publike, sama njena koncepcija i održavanje zaslužuje svaku pohvalu i dokazuje da je Gračanica bila i ostala otvoreni grad umjetnosti - ne samo na papiru, već istinski, onako gračanički...

17.12.1997.

Milenine slike kao medaljoni

Taj su utisak mogli ponijeti posjetioци samostalne izložbe slika ovdašnje slikarke Milene Šabić - Andrejić, koja je svojim sugrađanima priredila prijatno iznenađenje u Bosanskom kulturnom centru. Mnogi nisu ni znali da im "u komšiluku" živi i radi skromna talentovana umjetnica specifičnog likovnog izraza i topline. Milenine slike podsjećaju na medaljone i arabeske, fino tkanje puno nježnih tonova i neke čudne nostalgije i sjeće...

Na neki način ovo je njeno vraćanje slikama nakon dvadesetak godina pauze i nekoliko uspješnih kolektivnih i samostalnih izložbi - na veliku radost nevelike gračaničke likovne publike.

18.12.1997.

Dugujem ja, duguješ ti...

Javne djelatnosti, a posebno Vodovod i Komunalno uvijek su kuburili sa naplatom svojih usluga, ali nikad nije, kako kažu, bilo kao u ovom postratnom "vaktu i zemanu"

Građani i privreda za 11 mjeseci ove godine "u crvenom" su kod ovdašnjeg Komunalnog preduzeća za nekih 150.000 DM, što je za ovu firmu "golemo ko kuća". Time se direktno ugrožava takozvani sektor javne higijene grada za koju je "Komus" stalni dežurni krivac. Još gora situacija je sa vodovodom koji je od građana u stambenim zgradama naplatio svega 8%, od građana u privatnim domaćinstvima 16%, a od privrede negdje oko 65% svojih faktura. Mnogi su zaboravili da

je voda najskuplja kad je nema, kao i struja i telefon, ali tu su makaze mnogo efikasnije.

Uostalom, voda je ionako božije davanje, a smeće...?

4. 1. 1998.

Kačavenda i Gračanica

Vasilije Kačavenda je i prijeratni i ratni i postratni vladika Tuzlansko-zvorničke eparhije, uvaženi velikodoslojnik pravoslavne crkve, naročito u beogradskim crkvenim krugovima, sveštenik visokog ranga koji je, kao i naredbodavac mu patrijarh Pavle, u ime pravoslavlja, blagoslovio sve ono što su Srbi radili i uradili po BiH od 1992. do Dejtona, česti posjetilac Ozrena i Petrova Sela, a prije rata i Gračanice...Neposredno pred agresiju napustio je vladličanski dvorac i sjedište Eparhije u Tuzli i za sobom izveo na hiljade Srba koji su mu vjerovali... Po njegovoj naredbi, krajem aprila 1992. godine na Ozren je otišao i gračanički protojerej Rade Grujić, a za njim i ostali "pravovjerni" gračanički Srbi. Potom su sa Ozrena na Gračanicu krenule smrtonosne granate, rušenje i smrt. Neposredno prije "izbijanja" mira, 9.10.1995. sudbina je htjela da posljednja granata, od bezbroj, koliko ih je palo na Gračanicu, sruši munaru džamije Ahmed Pašine u središtu gračaničke čaršije. Pravoslavna, a uz nju i katolička crkva u Gračanici ostadoše netaknute zato što su tokom rata Gračanicom hodali i vladali insani...ko i danas - "...kad slobodno zvona zvone...(kome?)... dok pod svodom crkve pravoslavne nasljed grada Gračanice svetu misu služi Kačavenda, Boga zove i mir propovijeda... Traži

oprost, hoće pomirenje ...Ima onih koji mu vjeruju ... a sve dotle loše nam se piše..."

7.1.1998.

Kad se "Fortuna" drma...

...onda se "drma" i čitava opština. Ovo pravilo još iz nekih predratnih godina potvrdilo se i u minulom dvodnevnom štrajku 876 radnika ovog preduzeća koji su tražili sigurnost, veće plaće, posao...

Realnost je, nažalost, takva da im se ništa nije moglo ni obećati akamoli ispuniti. Mnoge slične fabrike već stavljaju ključ u bravu, a niko živ ne zna koja se proizvodnja u ovoj zemlji danas isplati.

Štrajk se završio, kako se i očekivalo - sa puno žuči, gorčine i "prevrućih" riječi, ali bez pobjednika i bez pobijedenog: u naredna tri mjeseca radnici će raditi samo za "topli obrok" (5 konveribilnih maraka dnevno), a rukovodioci su obećali da će dotle obezbijediti sigurnije i bolje "poslove". Alternativa je bila, kako reče direktor Safet Pjanić, da se fabrika zatvori i da svi idemo kući.

Stoga se ovih dana čitava opština okreće "Fortuni", priželjkujući da se to ne dogodi.

15.1.1998.

Piletina iz "Agrozema"...

...tokom 1997. godine uveliko je postala prepoznatljiva na domaćem tržištu. Uz "Koka produkt", ova poljoprivredna zadruga stala je u red naj-

značajnijih proizvođača pilećeg mesa i jaja na širem prostoru Bosne i Hercegovine. Na osnovu ugovora o proizvodnji, "Agrozem" je oko sebe okupio 12 kooperanata peradara koji imaju vlastite peradarske objekte. Pred kraj 1997. godine imao je u tovu 80.000 pilića, u proizvodnji 37.000 pilenki i 10.000 koka nosilja. Tržištu je mjesečno plasirao 50 tona pilećeg mesa i oko 240.000 konzumnih jaja.

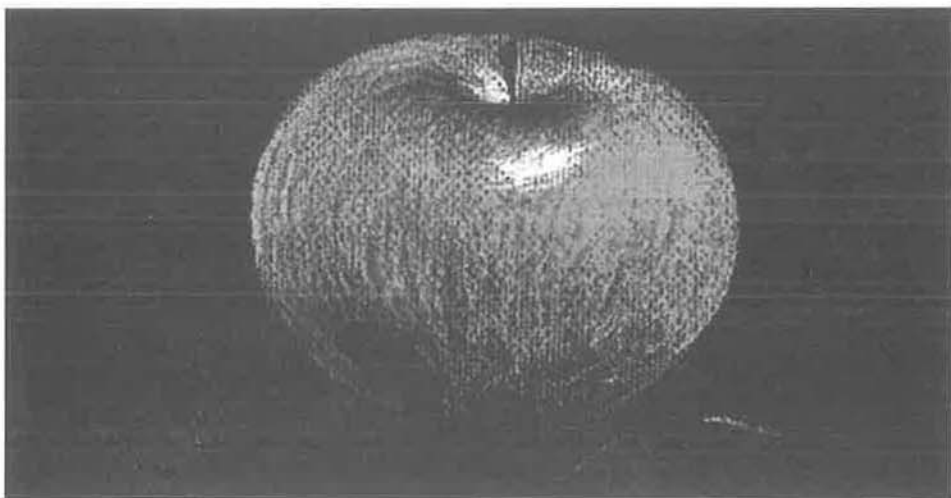
Osim peradarske proizvodnje, Zadruga se bavi i otkupom poljoprivrednih proizvoda i plasmanom repromaterijala za poljoprivrednu proizvodnju, ima 6 poljoprivrednih apoteka, okuplja 58 stalnih kooperanata u poljoprivrednoj proizvodnji, nosilac je gradnje fabrike stočne hrane itd. Među 40 stalno zaposlenih radnika, kadrovsku osnovu firme čine dva magistra poljoprivrednih nauka, dva inženjera poljoprivrede i jedan veterinar, tri diplomirana ekonomista i još nekoliko stručnjaka drugih specijalnosti. To je budućnost "Agrozema", tvrdi s pravom direktor ove firme magistar Meho Bašić.

28.1.1998.

Umro dr. Mustafa Beganović, ambasador Gračanice u Sarajevu

Nakon kraće bolesti prije dva dana u Sarajevu je umro, a danas uz najveće počasti u Gračanici sahranjen dr. Mustafa Beganović. Bila je to jedna od najvećih dženaza koje se pamte u Gračanici. Mnogobrojni prijatelji i drugovi iz Gračanice, Sarajeva, Tuzle i drugih mjesta širom Bosne i Hercegovine, među kojima istaknuti profesori univerziteta, umjetnici i akademici došli su u Gračanicu da se zauvijek oproste od ovog, kako neko reče, ljude, da podijele tugu sa Gračanicom i njegovom porodicom, a prije svega sa njegovom ostarjelom majkom, kojoj bi suđeno da ukopa i drugog sina.

Mnogi su danas s tugom progovorili o rahmetliji. Imalo se šta i govoriti. Živio je intenzivno, živio je "brzo", ali uvijek i svuda za rodnu Gračanicu, koju duhom nikada nije napuštao. Preboga-ta biografija stala je u tih njegovih 56 godina, otišao je prerano...

30.1.1998.

Mehmed Đihic - portreti Drine

Bila je to 14. samostalna izložba ovoga slikara-prognanika iz Zvornika o čijem su stvaralaštvu govorili akademski slikar Nijaz Omerović i brigadir Osman Puškar. Na ovim slikama dominiraju realistički motivi sa Drine, naslikani jakim i jarkim bojama iz kojih izbija nostalgичna nota čovjeka otrgnutog od rodnog kraja. Malobrojni posjetoci ove izložbe imali su priliku upoznati autentičnog stvaraoca koji se bavi stradanjem Bošnjaka i sjećanjima na neka daleka ljeta u rodnom Zvorniku.

11.2.1998.

Poslovanje "Bosne" u 1997.

...kao jednog od najvećih ratnih privrednih stradalnika u Gračanici odvijalo se u znaku sanacije i rekonstrukcije oštećenih objekata, priprema za vlasničku transformaciju, upošljavanja preostalih prodajnih kapaciteta i obezbjeđenja egzistencije za 222 radnika (od kojih je 126 radilo u matičnom, 40 u drugim preduzećima, 10 se nalazilo na neplaćenom odsustvu, a 40 na čekanju).

U ovu godinu menadžment "Bosne", na čelu sa direktorom Mehmedom Hadžićanovićem, ulazi sa mnogo ambicioznijim planovima: povećanje obima prometa za jednu četvrtinu i potpuno zaokruženje velike investicije - nove Robne kuće (na mjestu sadašnje devastirane), koja bi trebalo da "kreće" početkom naredne godine.

Bit će to, kako obećavaju, prava ljepotica u središtu gračaničke čaršije.

11.2.1998.

"Građevinar" s povjerenjem...

Nastao iz nekadašnjeg "Građevinara" - i danas uspješno nastavlja tradiciju gračaničkih majstora građevine, kako na domaćem tako i na probirljivom njemačkom tržištu, još od 1971. Tokom agresije na Bosnu i Hercegovinu Preduzeće nije prestajalo sa radom. Doniralo je velika materijalna sredstva za odbranu, a preko svog pogona u Njemačkoj "dovlačilo" u Gračanicu humanitarnu i svaku drugu pomoć.

Spremno je dočekalo vrijeme poslijeratne obnove i izgradnje. Danas uživa visoko povjerenje potencijalnih investitora i svih onih koji ulažu sredstva u obnovu i razvoj Bosne i Hercegovine. Nametnuli su se kvalitetom radova i rokovima izgradnje mnogih objekata na području opštine Gračanica i Doboj istok kao što su škole (Brjensnica, Prijeko Brdo i dr.), stambene kuće za prognanike, veliki rezervoar za vodu u Gračanici, prelijepa munara Ahmet pašine džamije u Gračanici, munara i džamija u Piskavici itd.

Stotinjak radnika ove firme, od kojih je 40 na radilištima u Njemačkoj, s optimizmom dočekuju nastupajuću građevinsku sezonu. "Građevinar" ima i budućnost, rekao je za Radio-Gračanicu Nedžad Helić, dugogodišnji rukovodilac i direktor ove firme.

12.2.1998.

Novo lice džakulske škole

Tehničkim prijemom izvršenih radova zvanično je okončana i druga faza sanacionih radova na ovom školskom objektu. Izmijenjen je krov, dio stolar-

ije, sanirano nekoliko učionica, a potom rekonstruisano centralno grijanje, fiskulturna sala, mokri čvorovi, izvedeni neophodni molersko-farbarski i ostali radovi, nabavljeno ozvučenje i ostala oprema. U projekat sanacije Osmoljetke u Džakulama Međunarodna banka uložila je 330.000 DM.

Škola ima osam učionica, fiskulturnu salu, neophodne kabinete i ostale nastavne i pomoćne prostorije. Nastavu pohađa 314 učenika u 14 odjeljenjima, u Školi radi 20 nastavnika.

17.2.1998.

...Al' državi nije do "Feringa"

To je suština "priče" koja se mogla čuti na štrajku upozorenja metalčkih radnika BiH u ovoj gračaničkoj firmi koja zapošljava 400 radnika, ima dobar proizvodni program, ima velike zalihe materijala i gotovih proizvoda, ali nema para za obrt... jer kupce valja kreditirati.

Podržavajući zahtjeve "svojih", a i ostalih metalaca BiH, direktor ove firme Midhat Čehajić, prema izvještaju Radio-Gračanice, s gorčinom je rekao: "Oni koji su ovoj državi, kada je bilo najteže, dali najviše, sada su potpuno zaboravljeni. Zna se šta je "Fering" uradio za odbranu BiH. Zna se da država nama duguje 500.000 DM za namjensku industriju i sada kada dug treba da naplatimo, svi se o njega oglašuju. Mi smo mnoge probleme riješili sami, obnovili firmu, skupe mašine, uspjeli popuniti kadrove inženjerima i tehničarima, ali sada je glavni problem prodaje. Mi na lageru imamo 20 gotovih dizalica raznih vrsta i cijena, od 35 do 350.000 DM."

Svaka sličnost sa borcima Armije BiH je "slučajna".

18.2.1998.

Kad je teško, svima isto - primjer "Olimpa"

Kao i ostali konfeksionari širom BiH i "olimpovci" se suočavaju sa nizom poteškoća koje prate poslijeratni oporavak naših mnogoljudnih niskoakumulativnih firmi. I ovdje nedostaju obrtna sredstva, tržište, repromaterijal...Posljedica - niske i neredovne plaće, nezadovoljstvo i - dvodnevni štrajk polovinom ovog mjeseca. U traženju rješenja, poslovodstvo firme, između ostalog, odlučilo je da svima, počev od direktora pa nadalje, isplati jednake plaće za mjesec januar. Time je iskazalo želju i odlučnost da se zajedničkim naporima i odricanjem što prije uzade iz krize.

Po svemu sudeći, za 500 radnika "Olimpa" ipak dolaze bolji dani. Opočeli su pregovori sa nekoliko renomiranih njemačkih firmi koje obećavaju puno upošljavanje kapaciteta ovog nekadašnjeg velikog gračaničkog izvoznika.

20.2.1998.

Nove učionice za srednjoškolce

Doziđivanjem sprata i podizanjem klasičnog krova na dosadašnji "ravni krov" velike zgrade nekadašnjeg Srednjoškolskog centra, a sadašnje Mješovite srednje škole i Gimnazije "Dr. Mustafa Kamarić", korisna površina ovog objekta povećala se čak za 1.100 kvadratnih metara. Tako je Mješovita srednja škola dobila devet novih kabineta, biblioteku, prostorije za slobodne aktivnosti učenika i druge neophodne

prateće prostore koji su joj do sada nedostajali. Uložila je oko 400.000 DM vlastitih sredstava, uključujući bravarske i elektroinstalaterske radove koje su izveli nastavnici i učenici škole. Sada se traže sredstva za nabavku učila, namještaja i opremanje kabineta i ostalih novoizgrađenih prostora, kao i sredstva za dovršenje šest stanova za nastavnike koji su izgrađeni po istom principu.

23.2.1998.

Ko to tamo truje

Nakon najavljenog puštanja u pogon velikih prijeratnih zagađivača iz hemijskog kompleksa Tuzle i Lukavca, ovo pitanje kao noćna mora pritišće narod oko Spreče, nizvodno od Lukavca. Kao što je poznato, ovaj prijeratni industrijski kanal bio je "bez života, a pun opasnog smrada". Rat mu je "vratio život" i "očistio" ga tako dobro da su se u njemu pojavile čak i veće ribe, a na obalama Spreče ribolovci i kupaći.

Hoće li sve to ponovo nestati, a poljoprivredni proizvodi iz Sprečkog polja opasni po zdravlje postati?

Narod prijeti demonstracijama, zatvaranjem saobraćaja i drugim radikalnim mjerama, načelnik opštine Gračanica Muhammed Ibrahimović poziva na razum i šalje protestna pisma na razne adrese, zahtijeva da se poštuju propisi, upozorava na ličnu odgovornost odgovornih osoba, traži hitne sastanke...

Niko ovdje ne želi da zaustavi privredni oporavak, novo zapošljavanje itd. Suludo je, međutim, oživljavanjem privrede umrtvljivati ogroman prirodni resurs i uz to ugrožavati zdravlje ljudi.

Ne smiju se ponavljati greške iz prošlosti i u interesu jednih trovati drugi ljudi.

Onaj ko je obezbijedio sredstva za pokretanje tih postrojenja, mora obezbijediti sredstva i za ekološku zaštitu od tih postrojenja, naravno kad se hoće... Izgleda, nažalost, da se neće.

25.2.1998.

U Prijekom Brdu - nova škola

...sa dvije učionice i dva stana za učitelje sagrađena je za svega 4 mjeseca. Izgradnju ove četvororazredne škole finansiralo je Društvo za razvoj iz Tuzle sa 150.000 DM, a radove je izvela gračanička građevinska firma "Građevinar"

3.3.1998.

Prevareni peradari

Nakon uvođenja zaštitnih mjera (takozvanih prelevmana) u septembru prošle godine kojima su uslovi privređivanja domaćih proizvođača pilećeg mesa izjednačeni sa uslovima privređivanja u onim zemljama iz kojih su naši veletrgovci masovno uvozili piletinu, ova proizvodnja na području gračaničke opštine krenula je "na velika vrata". Uslijedili su i povoljni krediti međunarodnih kreditora, počele su se puniti mnogobrojne farme na opštini, otvorena su mnoga nova radna mjesta. Krenula je "Kokaproduct", "Agrozem", mnogi privatnici... Gračanica je počela vraćati predratni imidž grada peradara.

Međutim, zahvaljujući "šupljim" granicama, ilegalnom uvozu i pronađenoj "rupi" u Odluci o prelevmanima, (po kojoj naprimjer pileći batak nije piletina) ovih dana domaće tržište ponovo je preplavljeno švercovanom i ko zna na koji način uvezenom piletinom u "rifuzi", čija je malo-prodajna cijena i do 30% niža od domaće proizvođačke, što nema veze ni sa kakvim ekonomskim rezonima i ukazuje da je nešto truhlo...

Ceh plaćaju domaći proizvođači, zatvaraju farme i otpuštaju radnike, osjećajući se prevarenim i izigranim.

Domaći potrošači jedu jeftinu piletinu iz bijelog svijeta ko zna kakvog kvaliteta.

Domaći proizvođači za sve krive državu, koja čuti ili je nema "u dovoljnim količinama".

5.3.1998.

Gračanica - otvoren grad

Iako inicijativa o jednovremenom proglašenju četiri susjedne opštine otvorenim - Gračanice i Doboj Istok s jedne i Doboja i Petrova s druge entitetske strane, koju je pokrenuo načelnik opštine Gračanica Muhamed Ibrahimović, nije naišla na razumijevanje u srpskom entitetu, a po svemu sudeći ni kod predstavnika međunarodne zajednice, od kojih se očekivalo da više porade na "njenoj implementaciji", Općinsko vijeće Gračanica ipak je usvojilo Deklaraciju o proglašenju općine Gračanica otvorenom i tako formalizovalo ono što je ova opština i do sada bila.

"Nama ne treba otvorenost radi table na kojoj će pisati da je Gračanica otvoren grad ili radi pomodarstva, već zbog istinske želje da se osigura dvosmjernan povratak izbjeglica, sloboda kretanja i opšta demokratizacija na širem prostoru donje Spreče i Ozrena, a posebno na relaciji Gračanica - Doboj. Da je srpska strana prihvatila našu inicijativu, bio bi to primjer ne samo otvaranja gradova i opština već i širih regiona i krupan korak ka daljem učvršćivanju mira na ovom prostoru," rekao je za Radio-Gračanicu Ibrahimović.

Nažalost, Srbima nije do toga..

Gračanica je i bez njih otvoren grad
- kao što je uvijek i bila.

5.3.1998.

Košarkaši prvoligaši

Iako su radili i trenirali u vrlo teškim uslovima, bez fiskulturne sale i mnogih drugih "sitnica" koje se same po sebi podrazumijevaju u drugim sportskim klubovima koji pripadaju nekim drugim gradovima, "dugonje" iz Košarkaškog kluba "Gračanica 70", zaslužen su postali članovi BiH košarkaške elite koja se zove A-1 košarkaška liga BiH. Isplatio se, napokon, trud i znoj ove mlade ekipe na čelu sa trenerom Ekremom Kamarićem i predsjednikom Kluba Osmanom Hasanbegovićem, koji su, odmah poslije "izbijanja" mira, počeli konsolidovati gračaničke košarkaške redove, tipujući na mladost i sportski entuzijazam. Stari košarkaški vukovi znali su, ustvari, šta hoće - i izborili se za mjesto gdje im je i bilo mjesto... U eliti.

Aferim!

12.3.1998.

Otopine za hemodijalizu - iz Gračanice

U dva savremana objekta "Halko-meda", neostvarene fabrike medicinske opreme u Gračanici, ipak će se proizvoditi lijekovi. U tim prostorima puštena je u rad fabrika otopina i sistema za hemodijalizu koju je pokrenula privatna firma "Medifarm" iz Tuzle uz pomoć nekih italijanskih firmi, Vlade TPK i preduzetnika s područja Doboja

Istoka. Riječ je o jedinoj fabrici ove vrste u BiH koja će supstituirati uvoz od 15 miliona DM godišnje.

16.3.1998.

Otvorena ispostava Šehin banke iz Zenice

... koja, kako je rečeno, obavlja sve bankarske poslove za članove Organizacije porodica šehida i poginulih boraca, Saveza ratnih vojnih invalida i demobilisanih boraca, ali koja je otvorena i "za sve ostale korisnike koji joj poklone svoje povjerenje." Iako ovdje bankari nisu više deficitarna "roba", gračanički zvaničnici podržali su i pomogli osnivanje ove bankarske ispostave upravo za "hater" pomenutih "kategorija".

Koliko im je u ovom trenutku banka potrebna drugo je pitanje. U svakom slučaju, potrebni su oni njoj.

19.3.1998.

Nezaposlenost ili statistika bijede

Skoro svaki peti insan, uključujući i maksume, na području opštine Gračanice nalazi se na spisku zvanično nezaposlenih u ovdašnjem Biro(v)u za zapošljavanje. Radi se o 7.700 lica koja ne traže "pisca", već posao naspram svoje sposobnosti i stručne spreme, a bogami i zasluga za ovu državu. Riječ je o 3.270 demobilisanih boraca koji, s pravom, traže posao od države za koju su se borili. Po "količini" demobilisanih, a zvanično nezaposlenih boraca Gračanica je rekorder na Tuzlansko-

-podrinjskom kantonu, ispred Tuzle (2.834), Živinica (2.500), Gradačca (2.000) itd.

Drugu po brojnosti skupinu nezaposlenih čine bivši radnici hrvatskih i slovenačkih preduzeća (2.000), na trećem mjestu su radnici koji su radili u preduzećima sa sadašnjeg srpskog entiteta (460).

Po kvalifikacionoj strukturi, na toj listi bijede stanje je sljedeće: bravara 500, prodavača 500, mašinskih tehničara 179, elektrotehničara 150, ekonomskih tehničara 150, gimnazijalaca 75 itd.

Uzmu li se u obzir i oni koji zvanično rade, a ne rade, i oni koji su "na čekanju" posla i oni koji su na "iščekivanju" radnog mjesta, statistika bijede bila bi potpuna. Ali i od ove nepotpune - boli glava.

Jer niko ne zna "kod koga" će, kad će i šta će zapravo raditi svi evidentirani i svi neevidentirani radnici bez posla i nade.

25.3.1998.

Kulturno-umjetničko društvo "Adem Alić" - treći put

Ovo društvo (osnovano daleke 1948. godine pod imenom Adema Alića, poznatog gračaničkog intelektualca i antifašiste, kojeg Nijemci strijeljaše krajem 1943. godine zbog saradnje s partizanima) svoje zvjezdane trenutke doživljava od 1950. do 1960. godine. Potpuno zamire 1963. godine, ponovo oživljava 1978. (sa izgradnjom i puštanjem u rad novog Doma kulture), ponovo zamire nekoliko godina pred agresiju na Bosnu i Hercegovinu. Treći puta "oživljava" na obnoviteljskoj

skupštini, čije je održavanje inicirao Amir Zejnilagić, pomoćnik načelnika opštine za vanprivredu. Za predsjednika Društva Skupština je "postavila" nekadašnjeg svog aktivnog člana, gračaničkog slikara Hajrudina Junuzovića, sa zadatkom da "stavi u pogon", nesumnjivo velike potencijale u oblasti kulturno-umjetničkog amaterizma u Gračanici. Aktuelna vlast obećava puno podrške s malo para, a javnost očekuje rezultate. Neko reče: treća sreća...

28.3.1998.

Utemeljen fond, uskoro će i sala

Konstituisanjem Skupštine i Donošenjem Odluke o osnivanju Fonda za izgradnju Privredno-kulturnog i sportskog centra (fiskulturne dvorane) u Gračanici utemeljena je institucija koja će "nositi" taj veliki posao. Za svog predsjednika Skupština je izabrala aktuelnog premijera Vlade TPK Hazima Vikala, a za predsjednika Upravnog odbora gračaničkog načelnika Muhameda Ibrahimovića. Prema onome što se moglo čuti na ovome skupu, fiskulturna dvorana nije više samo želja pusta gračaničkih sportista, već realnost na vidiku...

29.3.1998.

Petrovljani u Gračanici

Nakon više uzastopnih susreta na "neutralnom" terenu (Baza SFOR-a Sočkovac), u gračaničkom "Konaku" (u kabinetu opštinskog načelnika u Šarenoj kući) susreli su se zvaničnici opštine Gračanica i zvaničnici nekada "samoproglashene", a sada legalne opštine Petrovo (bez ono "selo"). S jedne strane "pregovaračkog" stola bili su

načelnik opštine Gračanica Muhamed Ibrahimović sa svojim donaćenicima i pomoćnicima, a sa druge strane predsjednik opštine Petrovo Đorđo Ilić ("Lezeta"), sa svojim doglavicima (predsjednik Izvršnog odbora Duško Milotić i sekretar za društvene djelatnosti Obrad Pušeljić). Kao i do sada, razgovaralo se o mogućnostima uspostavljanja čvršćih vidova ekonomske saradnje i razmjene dokumenata, ali opet "čorak". Jer - problemi su na višoj instanci, pa se s razlogom postavlja pitanje svrsishodnosti ovakvih susreta.

Ovaj ipak s razlogom "upisujemo" na listove gračaničkog kalendara: zvaničnici sa Ozrena prvi puta su ušli u "Šarenu kuću" nakon demonstrativnog i prijetjećeg napuštanja ove zgrade i definitivnog "razlaza" početkom maja 1992. godine.

U međuvremenu, zna se ko je šta radio...

10.4.1998.

Mrtve ribe Sprečom plove

...a lokalni političari Lukavca i Tuzle beru političke poene prosipajući demagogiju "svom dragom narodu" i radnicima na ivici bijede kako samo s njima mogu računati na spasenje i blagostanje. To što puštaju smrtonosni đeriz ispod nosa nekom drugom narodu u donjem toku Spreče njih ni briga nije. Ozbiljna upozorenja i proteste čelništva opštine Gračanica i vapaj naroda za spas Spreče ti su moćnici razumjeli kao zanovijetanje besposlenih seljaka koji su ionako uvijek kočili progres, "industrijalizaciju i elektrifikaciju". O tempora, o mores...

Osiono ponašanje zadriglih i moćnih koji uzimaju sebi za pravo da u ime jednih truju druge ljude naišlo je na osudu i odjek, samo na području gračaničke opštine. Nažalost...

"Zemlju ubijaju, zar ne?"

Konačno, posljednja vijest koju prenosi "Avaz":

"Otrov je ispušten. Jedan radnik iz "Sode" koji je molio da mu ne pominjemo ime, rekao nam je da je 10. aprila u korito Spreče ispušteno čak 300 tona amonijaka!?"

Hoće li biti pravde makar za ljude pored Spreče? Ribama pravda ne treba.

19.4.1998.

Vedad Letić, prvi BiH matematičar - treći put

Za Vedada Letića Gračanica je čula još pretpošte godine kada je kao šampion Bosne i Hercegovine u konkurenciji drugih razreda osvjetlao obraz na matematičkoj olimpijadi u Bombaju. Isti uspjeh ponovio je prošle godine u konkurenciji trećih razreda i tako se izborio za odlazak na matematičku olimpijadu u grad Mar del Plata u Argentini.

Ovaj talentovani učenik gračaničke gimnazije opet je šampion - sada u konkurenciji četvrtih razreda. Po treći puta za redom predstavljat će Bosnu i Hercegovinu na matematičkoj olimpijadi. Ovoga puta mladog Letića čeka let na Tajvan, opet olimpijada, po treći put...

Bravo, majstore!

Sa takvim račundžijama Bosna i Hercegovina može računati na bolju budućnost.

21.4.1998.

Kompanija "Širbegović" - više od gradnje

To je suština pohvala i komplimentata upućenih ovoj firmi prilikom skromne svečanosti povodom polagan-

ja kamena temeljca za novi proizvodno-uslužni centar koji ova firma gradi za tržište. Riječ je o kontinuitetu uspješne poslovne politike ove firme i njenog prvog čovjeka inženjera Faruka Širbegovića.

